ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ'). ΑΡΙΘ. 153 (788).

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, τῇ 23ῃ Μαρτίου 1922.

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ

Ὑπάρχει διά τά Κράτη, διά τούς λαούς, διά τά Ἔθνη, ὅπως καί διά τά ἄτομα ἓν μέσον διά νά ἀποδείξουν ὅτι σέβονται τάς ὑποχρεώσεις των, ὅτι δὲν ἀρνοῦνται τά καθήκοντά αὐτῶν, ὅτι δὲν λησμονοῦν ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἀπεδέχθησαν χθές, ὅτι δὲν ἀκυρώνουν συμφωνίας, ὅτι δὲν καταπατοῦν τό δίκαιον καί τό δικαίωμα τῶν ἄλλων. Τό μέσον αὐτό εἶναι ὁ σεβασμός τῆς ὑπογραφῆς των, μιᾶς ὑπογραφῆς ἡ ὁποία ἐτέθη ὑπό μίαν σύμβασιν, συμφωνίαν, συνθήκην διά τά Κράτη, ὑπό ἓν συμβόλαιον, συνάλλαγμα, μίαν οἱανδήποτε ἐπιστολήν διά τά ἄτομα. Ἡ παράβασις, διά τά ἄτομα, ὁδηγεῖ αὐτά ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης. Διά τά Κράτη ἡ παράβασις ἀποτελεῖ μείωσιν τῆς ἠθικῆς των ὑποστάσεως. Ὁ νόμος προνοεῖ διά τάς συναλλαγάς μεταξύ τῶν ἀτόμων, τῶν πολιτῶν καί προασπίζει ἡ ἐπιβάλλει τό δίκαιον καί τό δικαίωμα. Ὁ ἀδικούμενος πολίτης προσφεύγει εἰς τόν νόμον. Αὐτό εἶνε τό ὅπλον του. Τά Κράτη καταγγελλόμενα δὲν δίδουν λόγον; Ὁμιλοῦμεν διά τά μεγάλα Κράτη. Δίδουν λόγον ἀπέναντι τῆς ἱστορίας τοῦ παρελθόντος των, ἀπέναντι τῶν λαῶν, ὑπέχουν εὐθύνας ἀπέναντι τοῦ μέλλοντός των, τοῦ ἀγνώστου μέλλοντός των.

Ἡ Γαλλία ὡμίλησεν εἰλικρινῶς προσκληθεῖσα εἰς τήν Διάσκεψιν τῆς Γενούης. Εἶπε—καλῶς ἢ κακῶς κατά τήν ἀντίληψίν της:— ἀπαιτῶ ν' ἀπομείνουν σεβασταί αἱ συνθῆκαι. Ποῖαι συνθῆκαι; Ἐκείνη κυρίως ἡ ὁποία ἐνδιαφέρει αὐτήν. Ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν. Οὐδείς θά εἶχεν, οὔτε ἔχει ἀντίρρησιν. Ἡ Γαλλία ὑπέστη καταστροφάς καί πρέπει νά ἀποζημιωθῇ. Αὐτό τό ἐδέχθη καί τό διεκήρυξεν ὁ μέγας Λλόϋδ Τζώρτζ. Αὐτό τό δέχεται πρώτη ὅλων ἡ Ἑλλάς. Ὅσοι ὑπέστησαν θυσίας διά τήν κοινήν συμμαχικήν ὑπόθεσιν πρέπει νά ἀποζημιωθοῦν. Διά ν' ἀποζημιωθοῦν δέ ἀκριβῶς ἐγένοντο αἱ συνθῆκαι ὑπό τάς ὁποίας ἐτέθησαν αἱ ὑπογραφαί. Ἡ Ἑλλάς διακηρύσσει καί αὐτή: Σεβασμός πρός τάς συνθήκας! Διότι ὁ σεβασμός πρός αὐτάς, σεβασμός πρός τάς ὑπογραφάς τῶν συμβληθέντων, εἶναι πρᾶξις τιμία, εἶναι δίκαιον. Διότι σεβασμός πρός τάς συνθήκας σημαίνει σεβασμόν πρός τά δικαιώματα τῶν συμβληθέντων. Ὅταν δέ ἡ Ἑλλάς ὑπέγραψε τάς συνθήκας οὐδέποτε ἐσκέφθη ὅτι θά ἠδύνατο νά παραδῷ τήν ὑπογραφήν της. Ἦτο νικήτρια εἰς τόν ἀγῶνα. Ἔπρεπε νά νικήσῃ καί εἰς τήν εἰρήνην διά τῆς ἠθικῆς της. Κράτος αὐτή πολιτισμένον, μὲ προορισμόν, μὲ τιμήν, μὲ ἱστορίαν, μὲ παρελθόν, μὲ μέλλον.

Ν' ἀπομείνουν σεβασταί αἱ συνθῆκαι! Ἀπολύτως σύμφωνοι. Ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἀγωνισθεῖσα παρά τό πλευρόν τῆς Γαλλίας δέν δικαιοῦται νά ὑπομνήσῃ εἰς αὐτήν καί τούς ἄλλους Συμμάχους ὅτι ὑπάρχουν καί ἄλλαι συνθῆκαι ἐκτός τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν; Ἡ Ἑλλάς ἠγωνίσθη παρά τό πλευρόν τῆς Γαλλίας. Καί ἡ Γαλλία ἐπέτυχε μίαν συνθήκην ἡ ὁποία ἀπέδιδεν εἰς αὐτήν τούς ἐξ αὐτῆς ἀποσπασθέντας πληθυσμούς τῆς Ἀλσατίας καί τῆς Λωρραίνης. Αὐτό ἦτο δίκαιον καί τό δίκαιον ἐξεπληρώθη. Τώρα ἡ Ἑλλάς λέγει: Σεβασμός πρός τάς συνθήκας ποῦ ἀνεγνώρισαν τούς Ἑλληνικούς πόθους. Προβάλλει δέ τήν ὑπερηφάνειαν ὅτι συνετέλεσε καί αὐτή διά νά ἐπιτύχῃ ἡ Γαλλία τήν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἀλσατίας. Ποία ἡ ἀπάντησις εἰς τήν διακήρυξιν τῆς Ἑλλάδος; Ἡ Γαλλία ἐπιζητεῖ τήν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγύ καί τῶν Σεβρῶν! Καί ποία ἡ διάθεσίς της; Ἀπέδειξε σταθερῶς αὐτήν. Ἐπέτρεψε, πρίν ἀκόμη συνθηκολογήσῃ μετά τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀγκύρας, ν' ἀποσύρῃ αὐτή τάς μεραρχίας της ἀπό τήν Κιλικίαν, ἐξοπλισθείσας ἐκεῖ καί προετοιμασθείσας, διά νά προτάξῃ αὐτάς εἰς τόν ἑλληνικόν στρατόν πρό τῆς Ἀγκύρας, εἰς τό Καλλὲ-Γκρόττο.

***

Ποῦ εἶνε ὁ σεβασμός τῶν συνθηκῶν ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι διακηρύσσουν αὐτόν ὡς ἀρχήν, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων ἐπολέμησαν κατά τῆς Γερμανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Τουρκίας; Ἡ Ἑλλάς ὅμως, θέσασα τήν ὑπογραφήν της ὑπό τάς συνθήκας δέν ἀπαρνεῖται αὐτήν. Διότι ὑ' ἀπηρνεῖτο τό δίκαιόν της: Διότι θά ὡμοίαζε μὲ τούς τούρκους οἱ ὁποῖοι ἐξέσχισαν τάς συνθήκας. Ἀλλ' οἱ τοῦρκοι εἶνε τοῦρκοι καί τίποτε ἄλλο, λαός δηλαδή μή γνωρίζων ἠθικήν, τιμήν, δίκαιον, δικαίωμα, μή γνωρίζων τί σημαίνει συνθήκη, ὑποχρέωσις, καθῆκον. Οἱ Ἕλληνες δέν εἶνε τοῦρκοι. Διότι—ἂν ὄχι ἄλλο—γνωρίζουν νά σέβωνται τάς ὑποχρεώσεις των, νά ἐκτελοῦν τάς ὑποσχέσεις των, ν' ἀγωνίζωνται παρά τό πλευρόν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν διά νά συντρίψουν τήν βίαν καί νά ἐπιβάλουν τό δίκαιον, τόν πολιτισμόν καί τήν ἐλευθερίαν. Διότι ἠγωνίσθησαν παρά τό πλευρόν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐστράφησαν κατά τῶν Τούρκων καί τῶν Βουλγάρων, αὐτῶν ποῦ δέν γνωρίζουν συνθήκας, ποῦ ἐνῷ διακηρύσσουν ὅτι ἐκτελοῦν τάς ὑποχρεώσεις των, ὀργανοῦνται μυστικῶς κρυπτόμενοι κάτω ἀπό τάς συνθήκας, αὐτῶν ποῦ μεταχειρίζονται τά φύλλα τῶν συνθηκῶν ὅπως τό φύλλον τῆς συκῆς, διά νά κρύψουν ὅτι δέν πρέπει νά βλέπουν ἄλλοι.

***

Ἡ Ἑλλάς πιστή εἰς τάς ἀρχάς της ἀποδέχεται καί διακηρύσσει τόν σεβασμόν τῶν συνθηκῶν. Τό διακηρύσσει ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου. Τῶν συνθηκῶν ὅμως ὅλων. Τέλος εἶνε ἑτοίμη ν' ἀγωνισθῇ ἄλλην μίαν φοράν διά τόν σεβασμόν αὐτῶν, χωρίς νά ἐπικαλῆται τήν βοήθειαν ἄλλων. Πολύ δέ περισσότερον τῶν χθεσινῶν ἐχθρῶν της. Ἡ τῶν χθεσινῶν φίλων της καί' ἣν στιγμήν ἀκριβῶς ἀποβλέπει εἰς τήν συντριβήν τῶν δικαίων αὐτῶν διεκδικήσεων. "ΝΙΚΗ.,

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

ΤΗΣ Γ' ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ ΚΗΡΥΝΕΙΑΣ

Τό πρωΐ τῆς Παρασκευῆς, περίπου 7 ½ ξεκινοῦμε γιά τόν Καραβᾶ Λαπήθου. Ὅλα εἶναι γραφικά γύρω μας. Ἡ χαρουπιές μαζί μέ τά ἐλαιόδενδρα ἐναλλάσσονται ἁρμονικά στό πέρασμά μας καί ἀποτελοῦσι μιά δενδροστοιχία ποῦ τείνει συνεχῆ καί ἀτελείωτη μέχρι τῆς Λαπήθου καί πιό πέρα ἀκόμα. Πρός τά δεξιά τοῦ δρόμου σέ λίγη ἀπόσταση, ἡ θάλασσα ἠλλοιωμένα τό αἰώνιο της τραγοῦδι, ποῦ τονίζουν τά κύματα δέν ξέρω πόσους αἰῶνες. Κάπου κάπου ἕνα μικρό κυματάκι, σκορπάει μέ εὐθυμία τόν ἀφρό του στήν ἀκρογιαλιά, χορεύοντας τόν αἰώνιό του χορό καί πιό πέρα στό πέλαγος τά κύματα εἶναι στεφανωμένα μέ λευκές ἀφροκορφές. Ἀριστερά βλέπει κανείς τούς ὑψηλούς βράχους, ἀπειλητικούς σάν ἀνήμερα θεριά τῆς φύσεως νά φοβερίζουν κάθε ὑπαρξι. Στούς πρόποδάς των διακρίνεται κάποτε κανένα χωριό μέ τά ἐλόλευκά του σπιτάκια. Στό δρόμο μας συναντοῦμε φυτά ποῦ δέν τα ξέρουμε, ἄνθη στολισμένα μέ πολυχρώμους στεφάνους, ποῦ ἀποπνέουσι τό γλυκύ καί εὐωδιασμένο τους ἄρωμα, ἐνῷ τα πτηνά σκορπίζουσι τάς πιό τερπνές καί γλυκιές ἁρμονίας, δοξολογοῦντα την ἀφαντην χαραλίαν τῆς φύσεως. Τά ρυάκια σπανίζουν εἰς τό πέρασμά μας· μόνο κάπου εἴχαμε συναντήσει ἕνα μικρό ποταμάκι ποῦ μᾶς εἶπανε πως λέγεται πικρό νερό. Ὑπάρχει κάποια παράδοσις ὅτι τό μικρό παιδί μιᾶς μητέρας, τῆ στιγμῆ ποῦ ἐκινουαζόταν ἐκεῖ, θέλοντας νά πιῇ νερό, ἔβρεκε τόν πάνατο πάγτοντας ἀπό τό μικρό βράχο, ἡ δέ μητέρα καταράστηκε τό νερό, νά γίνῃ πικρό. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅμως πῶς δέν στέκεται αὐτή ἡ παράδοσις, γιατί ἡ περιέργεια μᾶς ἔκαμε νά γευτοῦμε τό νερό καί δέν ἦτανε πικρό.

Συναντοῦμε ὁλοένα πλησιάζουμε καί ἄλλα εἴδη δένδρων, ἀμυγδαλιές, ρωδιές, τριανταφυλλιές κ.τ.λ. Ὕστερα ἀπό μιά εὐχάριστη ἐξόρμηση μέ γέλοια καί ἀστεῖα, φτάνουμε στόν Καραβᾶ, μιά κωμόπολι μέσα σέ πλούσια βλάστηση. Πηγαίνουμε κατ' εὐθεῖα στό σχολεῖον. Μᾶς ὑποδέχονται μέ εὐγένεια οἱ διδάσκαλοι μαζί μέ τούς μαθητάς· ὕστερα ἀπό λίγη ξεκούρασι γίνονται ἀπό τούς διδασκαλιστάς ὁ ὑποδειγματικές διδασκαλίες εἰς διάφορα μαθήματα.

Τό μεσημέρι μᾶς ἔγινε μιά θερμή καί εὐγενική δεξίωσι, τήν ὁποίαν ποτέ δέν θά λησμονήσουμε. Ἐκ καθήκοντος ἐκφράζομεν τάς ἐγκαρδίους μας εὐχαριστίας στόν λαμπρόν καί φιλοπρόοδον διδάσκαλον κ. Κ. Λάππαν γιά τήν ἀληθινή του περιποίησι. Ὅπου ὑπάρχουν τέτοιοι διδάσκαλοι, εἶναι τό ἀληθινό καύχημα μιᾶς κοινότητος.

Εἰς τάς 9 τό ἀπόγευμα ξεκινοῦμε μέ τή συνοδεία τοῦ κ. Λάππα καί τοῦ κ. Πηγασίου, γιά νά ἐπισκεφθοῦμε τά ἐρείπια τῆς ἀρχαίας Λάμπουσας. Ἕνας ἔρημος λόγγος ποῦ ἦτανε ἄλλοτε μεγάλη καί ἰσχυρά πόλις, ἁπλοῦται τώρα στό μέρος ἐκεῖνο. Εἰς τό μέρος ὅπου ἴσως τόσοι ὕμνοι ἐψάλησαν διά τάς νίκας κατά τῶν ἐχθρῶν καί ἔζησαν τόσες γενεές ἀνθρώπων, βασιλεύει τώρα αἰωνία σιγή. Οἱ ἱεροί λίθοι ἀπό τούς ὁποίους ἦσαν κτισμένα τά ἀνάκτορα βασιλέων καί ἄλλων ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἀποτελοῦσι τώρα ἀμόρφους σωρούς. Μέ ἐσωτερικόν κλονισμόν ἐκυτάξαμεν τά μνήμεια ὅπου ὁ χρόνος ὁ φθοροποιός κατεφθείρει τόν σαρκινόν μας φόρον καί ποῦ κάποτε σκορπίζει ἀπό τό ἀπαίσιό του τραπέζι μέρικοὺς ἀσάρκους σκελετούς, δίνοντάς τους ὡς ὄθρον στήν Ἐπιστήμη. Κάθε πέτρα εἶναι καί μιά ἱστορική ἀνάμνησι, κάθε μνῆμα, ἕνας θησαυρός. Ἡ θάλασσα βρέχει τήν ἀρχαία πόλι, ἡ ὁποία σχηματίζει πρός τά Β. Δ. ἕνα μικρό λιμένα. Ἡ θέα τῆς ἐρήμου πόλεως, ἡ μυστηριώδης νεκρική της σιγή, γεννᾷ μέσα μας χίλιες ὄβρ ἱστορικές ἀναμνήσεις. Πεζό πέρα κοντά στή θάλασσα, ὑπάρχει μιά ἀρχαία μονή τῆς Ἀγειροποιήτου. Κάτω ἀπό τήν ἐκκλησία κρύο ὁλοκάθαρο νερό χύνεται ἀπό μιά τρύπα καί λαρύζοντας στή θάλασσα.

Ἐγκαταλείπουμε τήν Λάμπουσα καί διευθυνόμαστε στήν Λάπηθο. Σάν περπατοῦμε οἱ ἀνθισμένοι κλῶνοι τῶν δένδρων χαϊδεύουν κάποτε τήν κεφαλή μας. Μιά λεπτή καί μεθυστική μυροῦδιά χύνεται ἀπό τούς γύρω κήπους. Ἔρχεται ἀπό τές λεμονιές ποῦ εἶναι ντυμένες τήν ἀνοιξιάτική τους φορεσιά. Τά νερά μουρμουρίζουν κάτω ἀπό τά πόδιά μας μέσα στά χαλίκια. Πεντάμορφα λουλούδια ἀπό τούς πέριξ κήπους σκορπίζουν ἀρώματα λεπτά. Μεγαλοπρεπής φαίνεται ἡ Λάπηθος κτισμένη ἀραιά μέν ἀλλά μέ χάρη. Σέ λίγο φτάνουμε ὑψηλά στήν κορυφή ἑνός βράχου, πάνω στόν ὁποῖον εἶναι κτισμένη ἡ ἐκκλησία τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας καί τό σχολεῖον.

Ζωηρά καί χαρούμενα τά μικρά παιδάκια ἐξεπρόβαλαν ἀπό τά παράθυρά τῆς τάξης των, γιά νά δοῦνε τούς ξένους ἐπισκέπτας. Τά μάτια τους ζωηρά καί σπινθηροβόλα ἦσαν προσηλωμένα στούς ξένους, ἐνῷ στό πρόσταγμα τοῦ διδασκάλου, τρέχουν σέ μιά στιγμή νά καθίσουν στή θέσι τους. Ὑγεία, χαρά καί ζωή βασιλεύει στό μικρό καί ἄθῶο ἐκεῖνο σύνολο. Τό καθένα ἔχει κάποια ἰδιαιτέρα λάμψι στά μάτια του, μιά δική του ἐξυπνάδα καί ζωηρότητα.

Ὕστερα ἀπό τήν ἐπίσκεψί μας στό σχολεῖο, καθώμαστε μπροστά στό ὁλόλευκο ξενοδοχεῖο ποῦνε κτισμένο μέ μεγαλοπρέπεια στήν κορυφή τοῦ βράχου. Ἕνα ἀλίθινά ὑπέροχο θέαμα ξετυλίγεται στά μάτια τοῦ ξένου τήν στιγμήν ἐκείνην. Κάτω μας εἶναι ξαπλωμένη μιά κοιλάδα, πλουσμένη μέ δένδρα, μέ σπιτάκια ποῦ φαντάζουν μέσα σέ πυκνές φουντωσιές. Μακρυά φαίνονται τά ἐρείπια τῆς Λάμπουσας καί πεζό πέρα τό μάτι μας σταματᾶ στήν κορυφή τοῦ Ταύρου ποῦναι κάτασπρη ἀπ' τό πολύ χιόνι. Στρέφουμε τό βλέμμα μας σέ ὅλας τάς διευθύνσεις καί ἡ φαντασία μας πετᾶ σέ ἰδανικώτερους κόσμους καί ἡ ψυχή μας θέλει νά ἐπικοινωνήσῃ μέ τό ἄγνωστον!...

Ὕστερα ἀπό λίγη ξεκούρασι ξεκινοῦμε γιά τό Κεφαλόβρυσο. Στό δρόμο μας μικροί καταρράκτες τονίζουν μελωδικά καί ρυθμικά ἆσματα, ἐξυμνοῦντας τήν φύσιν. Σέ λίγο φτάνουμε στήν ἀρχική πηγή. Νερό ὁλοκάθαρο καί δροσερό ξεχειλίζει τό κτισμένο πετραύλακο. Ξεπηδῶντας ἀπό μιά μεγάλη βέτα μέ ἠχο ποῦ μοιάζει σάν ἐπιθανάτιος ρόγχος πληγωμένου λέοντος. Ἀπό πάνω βράχοι ὁλόμαυροι καί γυμνοί, σ' ἕνα θεόρατο ὕψος δείχνουν τήν φοβερή τους ὄψι, ἐνῷ οἱ πρόποδές των εἶναι κατάφυτοι ἀπό ἄγρια δένδρα. Καταμαγευμένοι ἀπό τά ἐξωτικά τῆς φύσεως θαύματα, ἀργά ἀντελήφθημεν ὅτι ὁ ἥλιος, εἶχε δύσει. Σέ λίγο ἀφίνουμε πίσω μας τό Κεφαλόβρυσο καί φτάνουμε στό σπίτι τοῦ φίλου μας συμμαθητοῦ Σ. Πουλλῆ. Ὕστερα ἀπό ἕνα ἀλήθινό γλέντι κατεβαίνουμε στό λιμανάκι τῆς Ἀγ. Ἀναστασίας ὅπου περάσαμε ἀπολαυστικά τή νύκτα μας μέ χορούς καί εὐθυμία γέλοια.

(Ἀκολουθεῖ). ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τό 'Αναγνωστήριον «ἡ Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» πανηγυρίζον ἐπί τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τήν προσεχῆ Παρασκευήν καί περί ὥραν 8½ μ. μ. παρακαλεῖ τό Σ. Κοινον ὅπως παραστῇ εἰς τόν ἑορτασμόν.

Τῶν πανηγυρικῶν θά εἴπῃ ὁ κ. Εὐέλ. Γλυκύς, ὁ δέ κ. Ἰ. Περδίος θά ἀπαγγείλῃ ἐπίκαιρον ποίημά του.

Ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ 22 Μαρτ. 1922

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν πάντων τῶν διδασκάλων, ὅτι ἡ ἔναρξις τῆς πληρωμῆς τοῦ τε μισθοῦ τοῦ μηνός Μαρτίου καί τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας τοῦ α' ἑξαμήνου τοῦ τ. ἔχοντος σχολ. ἔτους θά γίνῃ ἀπό τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς τῆς Ἀπριλίου.

Αἱ πληρωμαί τῶν μέν διδασκάλων τῆς Ἐπαρχίας Λευκωσίας θά γίνωνται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἠπειρείας, τῶν δέ τῶν λοιπῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τά παρχιακά ταμεῖα ὡς συνήθως.

Τῇ 31 Μαρτίου 1922.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἠπειρείας.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΑΛΥΤΡΩΤΩΝ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Ἐν Λονδίνῳ συνέστη τελευταίως Πανελλήνιον Κομιτάτον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, σκοπός τοῦ ὁποίου θά εἶνε ἡ διά παντοίων μέσων ὑποστήριξις τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἅτινα ἀνεγνωρίσθησαν ὑπό τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, καί εἰς τό ὁποῖον προσκαλοῦνται ἅπασαι αἱ Ἑλληνικαί Κοινότητες ν' ἀποστείλωσι τούς ἀντιπροσώπους των, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ἡ ἡμετέρα Νῆσος, ὡς καταφαίνεται διά τοῦ κάτωθι ἀποσταλέντος πρός τόν Μακαριώτατον τηλεγραφήματος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν λόγῳ Κομιτάτου:

Λονδῖνον 28)3.922

Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου ΚΥΡΙΛΛΟΝ Λευκωσίαν.

Συνέστη ἐνταῦθα Πανελλήνιον Κομιτάτον Ἐθν. Ἀμύνης πρός ὑποστήριξιν δικαίων Ἑλληνισμοῦ ἀναγνωρισθέντων διά συνθήκης Σεβρῶν. Κυριακήν δύο Ἀπριλίου συγκροτεῖται Συνέδριον, ἀντιπροσωπευθήσονται ἅπασαι Κοινότητες ἐξω Ἑλληνισμοῦ. Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς Ἐθνάρχην Κύπρου διορίσῃ ἀντιπροσώπους, εὐλογήσῃ ἀγῶνα. Παρακαλοῦμεν ὡσαύτως ὑμετέραν Μακαριότητα τελεσθῶσι προσεχῶς Σ. ββατον Ἐκκλησίας Νήσου δεήσεις εὐλογηθῇ ἀγῶν ἔθνους καί τέλεσις ἀναγγελθῇ ἡμῖν τηλεγραφικῶς ἐπειγόντως.

ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Στρατηγός Φραντζῆς

(Offices Ritz Hotel)

Ἅμα τῇ λήψει τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, ἡ Α. Μακαριότης ἐσπευσε νά συγκαλέσῃ τά ἐν Λευκωσίᾳ διαμένοντα Μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου ἅτινα συσκεφθέντα μετ' Αὐτῆς, ἐξέλεξαν ὡς ἀντιπροσώπους τῆς ἡμετέρας Πατρίδος τούς ἐν Λονδίνῳ διατρίβοντας Κυπρίους κ. κ. Στ. Γ. Παπαδόπουλον, ἰατρόν, Χρ. Χουρμούζιον καί Ζήνωνα Ζαχαριάδην, ἀναγγείλαντες τοῦτο διά τοῦ ἑξῆς τηλεγραφήματος:

Λευκωσία, 29)3)922.

Στρατηγόν ΦΡΑΝΤΖΗΝ Λονδῖνον.

Εὐλογοῦμεν ὀνόματι Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἀναληφθέν ἔργον ὑποστηρίξεως ἐθνικῶν δικαίων.

Πεποιθαμεν μετά ὁλοκλήρου Κυπριακοῦ λαοῦ ἐπί ὑποστήριξει φιλελευθέρων λαῶν, καί πιστεύομεν ἐπί τελικήν νίκην δικαίου καί ἐλευθερίας.

Ὁρίζομεν ἀντιπροσώπους Παπαδόπουλον Ἰατρόν, Χουρμούζιον δημοσιογράφον, Ζαχαριάδην ἔμπορον.

Τελεσωμεν δεήσεις, τηλεγραφήσωμεν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καί δι' ἰδιαιτέρου τηλεγραφήματος πρός τούς ἰδίους, διαλαμβάνοντος οὕτω:

Πρός τούς Ἀντιπροσώπους Παπαδόπουλον, Ζαχαριάδην, Χουρμούζιον.

Διωρίσθητε Ἀντιπρόσωποι Κύπρου διά συνέδριον ὅπερ συνέλθη (Ritz Hotel) προσεχῆ Κυριακήν. Συνενοηθῆτε Στρατηγόν Φραντζῆν Τηλεγραφήσατε λεπτομερείας γενησομένων, σκοπόν ὀργανώσεως καί προβλεπομένην δράσιν

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΥΠΡΟΥ.

Περί τήν 11ην τῆς χθές ἐλήφθη τό ἑξῆς τηλεγράφημα:

Λονδῖνον 3-4-1922

Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου ΚΥΡΙΛΛΟΝ Λευκωσίαν.

Τό Συνέδριον ἐστέφθη ὑπό πλήρους ἐπιτυχίας. Συνάθροισις πρωτοφανής ἀντιπροσώπων παντοχοῦ γῆς Ἑλληνισμοῦ.

Ἐψηφίσθη ὁμοφώνως ἔντονος διαμαρτύρησις κατά τῶν ληφθεισῶν ἐν Παρισίοις ἀποφάσεων ἃς ἀποκρούουσα πᾶσα θυσία.

Ἐξελέγη Κεντρική Ἐπιτροπή ἐν Λονδίνῳ εἰς τήν ὁποίαν ἀνατίθεται ἡ διαχείρισις τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος. οἱ Κύπριοι ἀντιπρόσωποι περιελήφθησαν εἰς τήν Κεντρικήν Ἐπιτροπήν

Λεπτομερείας ταχυδρομικῶς.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΛΟΣ, ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ, ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Καί ἰδοὲ ἐλήφθη τό ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐν τῷ ὁποίῳ διαλαμβάνονται σοβαραί ἀποφάσεις τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐν Λονδίνῳ:

Λονδῖνον 4/4/1922

Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου ΚΥΡΙΛΛΟΝ Λευκωσίαν.

Κληθέν Ἑλληνικόν ἐξω Ἕλληνισμοῦ συνέδριον παρ' ἐπιτροπῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἐν Λονδίνῳ συνῆλθε Κυριακήν καί μετά ὁρκωμοσίαν ἀτάντων ζητηθεῖσαν παρά Στρατηγοῦ Φραντζῆ ἐπί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί ἐνδόξου σημαίας ὅτι ὁδηγός σκέψεως πάντων μόνον συμφέρον Πατρίδος ἐψήφισε κατωτέρω ψήφισμα.

Συνελθόντες Ritz Hotel Ἀντιπρόσωποι Κοινοτήτων ἁπανταχοῦ Ἑλληνισμοῦ διερμηνεύοντες αἰσθήματα ὁλοκλήρου Ἔθνους συνειδότες κίνδυνον ὁποῖον διατρέχουν σήμερον οἱ ἀπελευθερωθέντες τουρκικοῦ ζυγοῦ πληθυσμοί καί ἐν γένει πολιτισμός Ἀνατολῆς ψηφίζουσι:

Α'. Διαμαρτύρονται ἐντόνως κατά ἀποφάσεως Διασκέψεως Παρισίων δηλοῦσιν οὐδέποτε δεχθοῦν ἐπαναφορᾶν Τουρκικόν ζυγόν μέλις ἀπελευθερωθέντων λαῶν ὑπό οἱασδήποτε ἐγγυήσεις προστασίας καθ' ἔσον ἔχουσι πικρᾶν πεῖραν τοιούτων ἐγγυήσεων εἶνε ἀποφασισμένοι ἐπίτευξιν αἰσίας λύσεως εἰς πᾶσαν θυσίαν.

Β'. Εἰς Κεντρικήν Ἐπιτροπείαν Λονδίνου ὅπου ἑκάστη Τοπική Ἐπιτροπή δικαιοῦται νά ἀντιπροσωπευθῇ μονίμως ἀνατίθεται ἡ διαχείρισις τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος.

Γ'. Ἐκλέγονται μέλη Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς οὐν δικαιώματι συμπληρώσεως αὐτῆς καθ' ὃν τρόπον ἡ Ἐπιτροπή ἐγκρίνει.

Εἰς τό Συνέδριον ἀντεπροσωπεύθησαν αἱ Ἑλληνικαί Κοινότητες Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, Ρουμανίας, Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας, Νοτιαφρικῆς, Τυνίδος, Αἰγύπτου, Σουδάν, Ἠπείρου, Θρᾴκης, Κων)πόλεως, Μικρασίας, Κύπρου καί Δωδεκανήσου.

Ἐξελέγησαν μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς οἱ κ. κ. Ἀγγελάτος, Ἀμπατιέλος, Ἀναγνωστόπουλος, Ἀξαρλῆς, Βασιλείου, Βεργατῆς, Βολονάκης, Γρυπαῖος, Δημόπουλος, Δρακούλης, Περικλῆς Δρακούλης, Γεώργιος Ἐμπειρίκος, Εὐμορφόπουλος, Νικολάκης Ζαχαριάδης, Ζωχωνῆς, Κουλουκουνδῆς, Κωστόπουλος, Καισσαρης, Λυκιαρδόπουλος, Λιβανός, Μάγχος, Μακρῆς, Μαζαράκης, Μαρκέτης, Μεσοκιέζης, Μιχαληνός, Μπότασης, Παναγουλόπουλος, Γεώργ. Παναγουλόπουλος, Σωαννῆς, Πανᾶς, Παντελῆς, Παπαδόπουλος, Πούπτης, Ράλλης, Σταυρινιδης, Τριανταφυλλίδης, Φερμάνογλου, Φραγγόπουλος, Στρατηγός Φραντζῆς, Χρουσάκης, Χουρμούζιος, Ψημένος.

Ἑλληνισμός ὁλόκληρος ἡνωμένος ἤδη εἰς μίαν ψυχήν καί μίαν καρδίαν εἶνε ἕτοιμος εἰς τάς ἐσχάτας τῶν θυσιῶν ὑπέρ τοῦ δικαίου ἀγῶνος ὃν ἀνέλαβε ὑπέρ τοῦ πολιτισμοῦ, τῶν ἀπελευθερωθέντων λαῶν καί τῆς ἰδίας φυλῆς. Εἰς τάς κρισίμους ταύτας στιγμάς διά τήν Πατρίδα εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ αὐτός παλμός πάλλει εἰς τάς καρδίας πάντων τῶν ἔσω Ἑλλήνων.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΡΑΝΤΖΗΣ

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἐπικροτοῦντες θερμῶς τήν σύστασιν τοῦ Ἱεροῦ καί εὐγενοῦς τούτου σωματείου ἀναπέμπομεν δέησιν πρός τόν Ὕψιστον ὑπέρ ἐὐοδώσεως τοῦ ὑψηλοῦ καί ἐθνικοῦ σκοποῦ ὃν ἀνέλαβεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν κρισίμων ἡμερῶν ἃς διανύει τό Ἔθνος ἡμῶν μετά τῶν διαπύρων ἡμῶν εὐχῶν, τρέφοντες τήν γλυκείαν ἐλπίδα ὅτι ἡ δράσις αὐτοῦ θά στεφθῇ ὑπό πλήρους ἐπιτυχίας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κατά παντοίων ἐχθρῶν ἀγωνιζομένης Μεγάλης ἡμῶν Πατρίδος.

Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ

ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ

Κατά τήν συνεδρίαν τῆς Ἱ. Συνόδου τοῦ π. Σαββάτου ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παρουσίασεν ἐνώπιον αὐτῆς Κανονισμόν διά τοῦ ὁποίου διαρρυθμίζει ἐπί ἀσφαλεστέρων βάσεων τό ἀπό τινος καθιερωθέν φιλολογιβόν διαγώνισμα Αὐτοῦ.

Διά τοῦ

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΠΑΡΟΥΣΑ ἔκδοσις τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος» γίνεται εἰς ἡμιέφυλλον ἕνεκεν ἀσθενείας τοῦ Διευθύνοντος αὐτόν.

◆ ◆ ◆

ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ δημοσιευθέντος εἰς τὴν τελευταίαν ἔκδοσιν τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος κηρύσσεται ὡς μεμολυσμένη ὑπὸ εὐλογίας καὶ ἡ Κώμη—Αἰγιαλοῦ.

◆ ◆ ◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, ἐπέτειον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ὁ κ. Εὐάγγελος Ι. Εὐαγγελίδης μεγαλέμπορος.

◆ ◆ ◆

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ἐπίσης τὸ προσεχὲς Σάββατον τοῦ Λαζάρου ὁ κ. Λάζαρος Δ. Παπαδόπουλος Ξενοδόχος.

◆ ◆ ◆

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τὴν παρ. Κυριακὴν ηὐλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄριστα ἐγκατεστημένου νέου κ. Χρήστου Νικολαΐδου (Κυπρίου) μετὰ τῆς περισέμνου Δίδος Μαρίας Ἐ. Ἀβρααμίδου.

Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα φαιδρὸν τῆς μνηστείας τὸν χρόνον καὶ ταχὺν τὸν ὁμέναιον.

◆ ◆ ◆

ΑΠΟ ΤΗΣ 18ης Ἀπριλίου (ν.ἡ.) τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἐν τοῖς Κυβερνητικοῖς Γραφείοις τὸ θερινὸν ὡράριον.

◆ ◆ ◆

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Σολέας ἐν Εὐρύχου ἐξέδραμε τὸ π. Σάββατον ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Σωκράτους Γεωργιάδου εἰς Καλὸν Χωρίον, Λεύκαν, Ξηροπόταμον καὶ Πέτραν τυχοῦσα θερμῆς φιλοξενίας πανταχοῦ. Εἰς Λεύκαν οἱ Ὀθωμανοὶ προεστῶτες καὶ διδάσκαλοι ἐδεξιώθησαν τὴν Σχολὴν μετὰ μεγάλων φιλοφρονήσεων παραθέσαντες εἰς αὐτὴν γεῦμα.

◆ ◆ ◆

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ πληρώνει πρὸς τοὺς κατόχους των πενταλίρων Ὁμολογιῶν του τοὺς τόκους τοῦ λήξαντος ἔτους ἑκάστην Τρίτην, Τετάρτην καὶ Πέμπτην.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Σήμερον ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ἡ κεραυνοβόλος εἴδησις τοῦ θανάτου τοῦ φιλτάτου φίλου καὶ ἐγκρίτου τῆς πόλεως ἰατροῦ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ Κ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ

παρεπιδημοῦντος ἐν Βιέννῃ δι' ἐρευνῶν μελέτας τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ, προσβληθέντος ὑπὸ τῆς ἐπαράτου νόσου μηνιγγίτιδος καὶ ὑποκύψαντος εἰς τὸ μοιραῖον τέλος εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς του δράσεως.

Ὁ μακαρίτης διεκρίνετο ὑπὸ τῶν πολλῶν αὐτοῦ χαρισμάτων ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἅτινα διετράνωσε κατὰ τὸ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ στάδιον, προσελκύσας τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν του οἵτινες μετὰ βαθείας ὀδύνης ἤκουσαν τὸν θάνατον αὐτοῦ.

Ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ» ραίνων διὰ τῶν εὐοσμοτέρων ἀνθέων τὸν νεοσκαφῆ αὐτοῦ τάφον εὔχεται εἰς αὐτὸν μὲν τὴν γῆν κούφην εἰ; δὲ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἀναγράφομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐν Δερύνειᾳ ἀρίστου διδασκάλου

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ

ἐπισυμβάντα τὸ π. Σάββατον εἰς ἡλικίαν 49 ἐτῶν.

Ἡ κηδεία τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἐργάτου ὅστις ἐπὶ 25ετίαν ἐλόκληρον ἐξήσκησε τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐγένετο τὴν ἑπομένην Κυριακὴν ἐπιβλητικωτάτη παραστάντων κατ' αὐτὴν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κατοίκων Δερύνειας, καὶ πλείστων ξένων.

Τὰς ἀρετάς του ἐξύμνησε διὰ συγκινητικωτάτης προσλαλιᾶς ὁ ἐγχώριος διδάσκαλος κ. Σωτήριος Ι. Σωτηριάδης καταθέσας ἐν τέλει στεφάνους ἐκ μέρους τοῦ Ἀναγνωστηρίου «Ὁμόνοια» καὶ πολλῶν συγγενῶν Ἐπίσης κατέθεσαν στεφάνους ἐπὶ τῆς σοροῦ του οἱ μαθητὴς καὶ μία μαθήτρια ἐκ μέρους τῶν συμμαθητῶν των μετὰ ὡραίων προσφωνήσεων.

Ὁ μεταστὰς καταλείπει ἀπαρηγόρητον σύζυγον καὶ δύο ἀνήλικα τέκνα ὑπὲρ ὧν ἐπικαλούμεθα τὴν θείαν ἀντίληψιν αὐτῷ δὲ εὐχόμεθα τὴν αἰώνιαν μακαριότητα.

Μετ' ἀφάτου θλίψεως ἀγγέλλομεν ἐπίσης τὸν ἐν Ἡλιουπόλει Αἰγύπτου αἰφνιδίως ἐπισυμβάντα θάνατον τοῦ πολυκλαύστου

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΜΗΤΣΑΚΗ

ἐπιλέκτου μέλους τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Κυπριακῆς Ἀποικίας, εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν.

Ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ» ἐκφράζων τὰ εἰλικρινῆ αὐτοῦ συλλυπητήρια ἀναπέμπει δέησιν εἰς τὸν Ὕψιστον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Κυρήνεια, 20)2 Ἀπριλ. 1922.

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντὰ τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος»,

Θὰ ὑποχρεωθῶ πολὺ ἂν λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ δημοσιεύσητε εἰς τὴν ὑμετέραν ἐφημερίδα τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν, ἀπὸ ἡμερῶν σταλεῖσαν εἰς τὴν δημοσιεύουσαν ἐπιστολὰς ὡς «ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Σχολείων Κυρηνείας» ἐφημερίδα «Ἐλευθερίαν», μὴ ἀξιωθεῖσαν ὅμως ἀκόμη δημοσιεύσεως παρ' αὐτῆς.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

ΚΥΡΗΝΕΙΑ, 8)21)3)1922

Ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῆς «Ἐλευθερίας».

Ἀξιότιμε Κύριε,

Λυποῦμαι διότι ἡ ἐπανάληψις τῆς ὑπογραφῆς «ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Σχολείων Κυρηνείας» εἰς δημοσίευμα καταχωρηθὲν ἐν τῇ ἀριτίμῳ ὑμῶν ἐφημερίδι σχετικῶς πρὸς τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην Κυρηνείας μὲ ἀναγκάζει πλέον νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ δημοσιεύσητε δήλωσίν μου ὡς μέλους τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπείας, ὅτι 1, οὐδεμία ἀπόφασις πρὸς ἐπιστολογραφίαν ἐλήφθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας ἐν συνεδρίᾳ, 2, οὐδεμίαν γνῶσιν ἔλαβον περὶ προθέσεως ἀρθρογραφίας, εἴτε κατὰ τὴν πρώτην εἴτε κατὰ τὴν δευτέραν φοράν, καὶ 3, ἀποδοκιμάζω καὶ τὰς δύο ἐπιστολὰς ὡς ἔξω τῆς ἀληθείας εὑρισκομένας.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὴν πρώτην ἀνοικτὴν ἐπιστολήν, ὡς μέλος τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπείας τοῦ 1916—17, καὶ ὡς μέλος τῆς ἰδίας Ἐπιτροπείας καθὼς καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τόρα, δηλῶ ὅτι εἶναι ὀρθότατα τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Σάββα Χριστῆ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ἐφημερίδι (ἀριθ. 838) λεγόμενα περὶ τῆς συνδρομῆς τῆς Μητροπόλεως κατὰ τὸ 1916—17, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ «Ἐπαρχιώτου» ἐν τῷ ἰδίῳ φύλλῳ γραφέντα καθὼς καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ «Πολίτου Κυρηνείας» ἐν τῷ «Κυπριακῷ Φύλακι» τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶ νὰ προσθέσω μόνον ὅτι καὶ ἂν ὁ πρῴην Μητροπολίτης δὲν ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν Κυρηνείας κανονικὰ καὶ λειτουργικά, ἔλαβεν ὅμως παρ' αὐτῆς ἐφάπαξ ἀσυγκρίτως μεγαλυτέραν ἀξίαν εἰς κτῆμα: τὸ οἰκόπεδον ἐφ' οὗ ἵδρυσε τὴν Μητρόπολίν του.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς ὑπὸ τῆς δευτέρας ἀνοικτῆς ἐπιστολῆς παρεχομένας πληροφορίας, λυποῦμαι ἀναγκαζόμενος νὰ δηλώσω ὅτι δὲν εἶναι ἀσφαλμέναι, ἀλλ' ἐν γνώσει ἀναλήθειας αὐταί.

1. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπείας, ὁ καὶ φερόμενος ὡς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἀνοικτὰς ἐπιστολὰς γνωρίζει παντὸς ἄλλου κρείττον, ὅτι ὁ νῦν Μητροπολίτης οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχει πρὸς τὴν πόλιν ἢ τὴν Ἐκκλησίαν Κυρηνείας ἐν σχέσει πρὸς τὸ οἰκοπέδον τῆς Μητροπόλεως, καθότι ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἀγορὰ τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἡ παραχώρησις αὐτοῦ εἰς τὴν Μητρόπολιν ἐγένετο, νομίζω, πενταετίαν ὅλην πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ νῦν Μητροπολίτου πληρώσεως τῆς ἕδρας Κυρηνείας.

2. Οἱ διὰ τῶν λεγομένων, ὅτι τῆς Μητροπόλεως «αἱ μὲν δαπάναι εἰς τοὺς γριφώδεις ὑπολογισμοὺς ἐξογκώνονται, περιτέμνονται δὲ τὰ ἔσοδα», ὑπαινιγμοὶ μομφῆς, τὴν ὁποίαν ἀπὸ καιροῦ προσπαθεῖ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπείας νὰ προσάψῃ εἰς τὸν νῦν Μητροπολίτην, εἶναι ἀχαρακτήριστοι,—ἂν μή τι βαρύτερον, καθότι οἱ ἐν λόγῳ «ὑπολογισμοὶ» δύνανται νὰ ἐξελεγχθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Μητροπόλεως, γνωρίζομεν δὲ ὅτι ἡ Α. Πανιερότης, μόλις ἦλθεν εἰς γνῶσίν της ὅτι προσεπάθει ὁ κ. Πρόεδρος νὰ διαβώσῃ, προσεκάλεσε πάντα βουλόμενον, ὅπως προσέλθῃ καὶ ἐξετάσῃ τοὺς λογαριασμούς, καὶ ἐλέγξῃ ἐπὶ δεδομένων καὶ δι' ἀριθμῶν πᾶσαν ἐν αὐτοῖς ἀνακρίβειαν· καὶ τοιοῦτον ἔλεγχον δὲν μᾶς παρουσίασεν ὁ κ. Πρόεδρος.

3 Τὰ αὐτὰ δέον νὰ λεχθῶσι καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ πολυθρύλητον περιστατικόν, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει τελευταῖον ἡ τελευταία ἀνοικτὴ ἐπιστολή, ἐν σχέσει πρὸς τὰς «πρὸ 2 περίπου ἐτῶν» ἐθνικὰς εἰσφοράς. Παρανοήσας ὁ κ. Πρόεδρος λόγους τινὰς τῆς Α. Π. ἤρχισε νὰ σπαρμολογῇ ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης ὠκειοποιήθη τὰς ἐν λόγῳ ἐθνικὰς εἰσφοράς, ἤ, ὡς λέγει τόρα, ἀφιέρωσε μέρος αὐτῶν «καὶ εἰς ἐξόφλησιν ὀφειλῆς τῆς Μητροπόλεως, καταμερισθεῖσης εἰς αὐτὴν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πρεσβείας».

Εὐτυχῶς ἔγκριτα μέλη τῆς κοινότητος μετὰ φρίκης λαβόντα γνῶσιν τῆς διαβόσεως περὶ τόσον σοβαροῦ ἐγκλήματος, οἷον ἡ αὐθαίρετος ὑπὲρ ἑνὸς σκοποῦ διάθεσις ποσοῦ εἰσενεχθέντος ὑπὲρ ἄλλου τοιούτου χωρὶς ἀδείας τῶν εἰσενεγκόντων, πλήρη ὅμως καλῆς πίστεως, πληροφορηθέντα περὶ τῆς προθυμίας τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ νὰ δώσωσιν πρὸς ἐξέλεγξιν πᾶν σχετικόν, ἐδεήθησαν καὶ ἐξετάσαντα, ἐβεβαιώθησαν περὶ τοῦ ψεύδους τῆς τοιαύτης διαδόσεως καὶ διεκήρυξαν τὴν ἐξετάσασάν των τὸ πόρισμα τοῦ ἐν πλήρει συγκεντρώσει τῶν πολιτῶν.

4 Ἡ ἐρώτησις «ποῖαι εἶναι αἱ ἐθνικαὶ ἀνάγκαι εἰς ἃς συνεισφέρει ἐκ τῶν πρώτων ἡ Μητρόπολις καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐξαίρεται ἡ γενναιοδωρία τοῦ Πανιερωτάτου» μόνον Ἰλαρότητα καὶ οἶκτον δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς πάντα παροικοῦντα ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ μὴ λαβόντα διαζύγιον πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐν γεγονὸς μόνον ἀναφέρω ἐκ τῆς πείρας μου. Εἰς τὴν ὑψηλὴν ἐκκλησιν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν τοῦ Μικρασιατικοῦ μετώπου πέρυσιν, ὀρρωδοῦντες πάντες πρὸ τῆς δυσπραγίας τοῦ τόπου, δὲν ἐτολμῶμεν νὰ διενεργήσωμεν ἐράνους, μέχρις ὅτου ἡ Α. Π. ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ἡμῶν καὶ ἐπέτυχε τὴν εἰσπραξιν ποσοῦ σημαντικωτάτου ἐν σχέσει πρὸς τὰς περιστάσεις, £100.0.0 ἐκτὸς τοῦ ὑπ' αὐτοῦ πρώτου εἰσενεχθέντος ποσοῦ ἐκ £100.0.0 διὰ τὴν Μητρόπολιν καὶ £20.0.0 δι' ἑαυτόν. Καί, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ἐκ τῶν £15.0.0 προϊόντος παραστάσεως ἐρασιτεχνῶν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ, αἱ £3.0.0 ἦσαν πάλιν εἰσφορὰ τοῦ Μητροπολίτου.

Πράγματι δὲ τοιαύτη εἶναι ἡ γενναιοδωρία τοῦ Πανιερωτάτου εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας, ὥστε ὁ κ. Πρόεδρος κατὰ μὲν τὴν ἄνω περίπτωσιν ἐθεώρησε τελεῖος περιττὸν νὰ συνεισφέρῃ τι, κατὰ τινα δὲ ἄλλην ἐθεώρησε περιττὸν νὰ καταβάλῃ τὴν ἐκ £0.10.0 εἰσφορὰν τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποσχεθῆ ἐγγράφως.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ ἄνω σημειώσει ὡμίλησα περὶ τοῦ κ. Προέδρου, ὡς γενικῶς φερομένου ὡς ὑπεύθυνου διὰ τὰς δύο ἐπιστολάς, παρακαλῶ τοὺς συνεπιτρόπους μου νὰ δηλώσουν ἂν πράγματι συμμερίζωνται τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς εὐθύνας τῶν ἐν λόγῳ ἐπιστολῶν, φαινομένων ὡς προερχομένων «ἐκ τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Σχολείων Κυρηνείας».

Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Μέλος τῆς Ἐπιτροπείας τῶν Σχολείων καὶ τῆς Ἐκκλησίας Κυρ εἴας.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΛΑΡΝΑΞ, 23)5)4)922.

Τὴν ὀδυνηροτέραν ἐντύπωσιν προξένησεν εἰς τὴν Λάρνακα—ὅπως βεβαίως καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλληνικωτάτην νῆσον μας—τὸ ἄγγελμα τῶν τελευταίων τηλεγραφικῶν εἰδήσεων, καθ' ἃς ἐκ μέρους τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ἀπκεῖται ἰσχυρὰ πίεσις ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκκένωσιν τῶν διὰ τοῦ αἵματος τῶν τέκνων της ἐλευθερωθέντων μερῶν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ πρὸς ἐπαναφορὰν λυτρωθέντων ἑλληνικῶν καὶ χριστιανικῶν πληθυσμῶν εἰς τὴν μάστιγα τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, χειροτέραν τῆς ὁποίας δὲν εἶδε ποτὲ ὁ κόσμος. Διὰ τοῦτο εὔλογος ἦτο ἡ συγκίνησις, μεθ' ἧς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῆς πόλεώς μας τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς συμμετέσχεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Λαζάρου τῆς γενομένης κατανυκτικῆς δεήσεως ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἱεροῦ ἔργου τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδυαθείσης Πανελληνίου Ἐθνικῆς Ἀμύνης πρὸς προστασίαν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ ἤκουσε τοῦ ἐπικαίρου λόγου τοῦ δικηγόρου καὶ ἐθνικοῦ συμβούλου κ. Μ. Γ. Νικολαΐδου, ὅστις ἐξέθεσε τὸ κρίσιμον τῶν ἐθνικῶν περιστάσεων καὶ ἐτόνισεν ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν πρέπει νὰ παρέλθῃ διὰ τοῦτο εἰς ἀπόγνωσιν, ἀλλ' ἀφίνων τὰς ταπεινὰς διαιρέσεις πρέπει ἡνωμένος νὰ ἀντεπεξέλθῃ ἕτοιμος εἰς πᾶσαν νέαν θυσίαν πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἀπειλουμένης ἐθνικῆς συμφορᾶς.

—Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Λυκείου συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Λυκειάρχου κ. Δ. Κουτουμάνου, τῶν Καθηγητῶν κ. κ. Γ. Λ. Γεωργιάδου, Π. Μητροπούλου καὶ τοῦ γυμναστικοῦ κ. Γ. Καλοβᾶ ἐξέδραμον εἰς τὴν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὸ ὑδραγωγεῖον ὡραίαν τοποθεσίαν, τὴν δὲ Κυριακὴν ἡ Προσκοπικὴ ὁμὰς τοῦ Λυκείου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἀρχηγοῦ της κ. Χ. Α. Ἱερωνυμίδου ἐξέδραμεν εἰς τὸ χωρίον Λειβάδια, ἔνθα ἠσκήθη εἰς σηματοτηλεγραφήματα μόρς καὶ εἰς ἄλλας προσκοπικὰς ἀσκήσεις.

—Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου Λάρνακος κ. Τομάζος Ματέλλας τεθέντος ὑπὸ σύνταξιν τοῦ τέως τοιούτου κ. Θωμᾶ Παντελίδη τοῦ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν μετὰ χρηστότητος καὶ εὐσυνειδησίας ὑπηρετήσαντος τὸν ταχυδρομικὸν κλάδον.

—Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου περὶ τὴν 3ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν ἐγένετο δόνησις σεισμοῦ ἀρκούντως αἰσθητή.

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μεταβᾶσα κατόπιν σχετικῆς προσκλήσεως ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῶν καθηγητῶν αὐτοῦ καὶ ἄλλων πολιτῶν εἰς Βαρώσια διεξήγαγε μετὰ πείσματος ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα πρὸς τὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα τοῦ Ἡμιγυμνασίου Βαρωσίων, τὸ ἀποτέλεσμα δὲ ἦτο ὅτι οὐδὲν τέρμα ἐσημειώθη ὑπὲρ οὐδεμιᾶς ὁμάδος.

—Διατρίβει ἐν τῇ πόλει μας ὁ ἐκ Λευκωσίας καταγόμενος καὶ γενναίως εἰς ὅλους τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος μετασχὼν Ὑπίλαρχος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἱππικοῦ κ. Σοφοκλῆς Ζωγράφος γενόμενος ἀντικείμενον θερμῶν ἐκδηλώσεων τιμῆς ἐκ μέρους πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτῶν.

—Τὸν Ἕλληνα πάρεδρον δικαστὴν κ. Λ. Δη ητριάδην λαβόντα λόγῳ ἀδιαθεσίας ἄδειαν εἰκοσιπενθημέρου ἀπουσίας ἀντικαθιστᾷ προσωρινῶς ὁ παρ' ἡμῖν εὐπαίδευτος δικηγόρος κ. Ν. Ι Εὐθυμιάδης.

—Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ ἐκ τῆς νήσου ἀναχωρήσει τοῦ ἀστυνόμου Λάρνακος κ. Οὐΐλσων (ἀποδεχθέντος θέσιν ἀνωτέραν ἐν τῇ Βορείῳ Νιγηρίᾳ) θὰ ἐπιδοθῇ εἰς αὐτὸν κατ' αὐτὰς ὡραῖον καὶ θελκτικὸν γράμμα φέρον τοὺς ὑπογραφὰς πολυαρίθμων πολιτῶν τῆς Λάρνακος, δι' οὗ ἐκφράζονται πρὸς αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας τὰ εἰλικρινέστερα αἰσθήματα λύπης συνάμα καὶ χαρᾶς διὰ τὴν ἐπὶ προαγωγῇ μετάθεσίν του, καθ' ὅσον ὁ κάλλιστος οὗτος ἀστυνομικὸς διεκρίθη πάντοτε διὰ τὴν αὐστηρὰν ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ καθῆκον καθὼς καὶ διὰ τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του καὶ διὰ τὴν ἀβρότητα τῆς συμπεριφορᾶς του.

—Ὁ καιρὸς κατ' αὐτὰς μετεβλήθη εἰς βροχερὸν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν γεωργικῶν τοιούτων.

× × ×

ΕΚ ΒΑΡΩΣΙΩΝ

ΒΑΡΩΣΙΑ, τῇ 21)3)4)922.

Κατόπιν τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς στάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Μητροπολ τοῦ Κυρηνείας, ἡ Ἐπιτροπεία τῆς Λέσχης τῶν ὀλιγίστων Φιλελευθέρων τῆς πόλεώς μας καὶ οἱ Ἐθνικοὶ Σύμβουλοι ἀπέστειλαν τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἀποδοκιμάζοντες τὴν τηρηθεῖσαν στάσιν Του καὶ προτρέποντες νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἐπιβάτου τῶν Πατριαρχείων ἵνα μὴ παραβλάψῃ!! τὸ Ἐθνικόν μας ζήτημα ἡ τοιαύτη ἀναβολὴ τῆς ἀναγνωρίσεως.

Ἡ πόλις ἀποδοκιμάζουσα τοὺς Ἐθνικούς μας Συμβούλους οἵτινες ἐξέλεγησαν μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ Ἐθνικόν μας ζήτημα καὶ οὐχὶ πρὸς κομματικοὺς σκοποὺς ἀπιδόντας πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπέστειλε τὰ δύο κάτωθι τηλέγραφήματα:

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Λευκωσίαν.

Ἀναγνωστήριον «Ἀνόρθωσις» ἀντιπροσωπεύων γνώμην 240 Μελῶν αὐτοῦ ἐπιδοκιμάζει στάσιν ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ Μητροπολίτου Κυρηνείας ζήτημα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἀποδοκιμάζει πᾶσαν σταλεῖσαν πρὸς ὑμᾶς διαμαρτυρίαν ἀντιποιουμένην ἀντιπροσωπείας πόλεως ἢ πλειονότητος καὶ ἐκβιάζουσαν ἐσπευμένην ἀναγνώρισιν. «ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ».

***

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΝ

Λευκωσίαν

Ἐπικροτοῦμεν πλήρως στάσιν ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ Μητροπολίτου Κυρηνείας ζήτημα Πατριαρχικῆς ἐκλογῆς. Τασσόμεθα σύσσωμοι παρὰ πλευρὰν ὑμῶν. Ἀποδοκιμάζομεν πάντα ζητοῦντα ἐκβιάσῃ γνώμην Ἐθνάρχου Κύπρου Προέδρου Ἱερᾶς Συνόδου. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ»

«Πολίτης».

× × ×

ΕΚ ΠΑΦΟΥ

ΚΤΗΜΑ, τῇ 20)3)1922.

—Ὁ γεωργικὸς κόσμος ἀνησυχεῖ διότι μέχρι σήμερον δὲν ἔπεσαν βροχαί, τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἀνάγκην ἀπόλυτον τὰ σπαρτά· ἐὰν μέχρι τῆς 25ης Μαρτίου δὲν πέσωσι βροχαὶ ἡ κατάστασις τῶν σπαρτῶν θὰ εἶνε πολὺ κακή.

—Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ναοὺς τῆς πόλεως ἐγένοντο δεήσεις ὑπὲρ ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

—Ἡ μετ' ὀλίγον δοθησομένη συναυλία ὑπὲρ τοῦ ποδοσφαιρικοῦ ὁμίλου τῆς πόλεώς μας θὰ εἶνε πολὺ ἐπιτυχής.

—Σήμερον κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «*Elle*» πρὸς παραλαβὴν κριθῆς διὰ τὴν Σμύρνην.

—Ὁ καταρτισμὸς τῶν δοκίμων Προσκόπων συνεπληρώθη πολὺ δὲ συντόμως θὰ γίνῃ ἡ ὁρκωμοσία αὐτῶν.

—Κατηρτίσθη ἐκκλησιαστικὸς χορὸς ἐκ μαθητῶν τοῦ Ἡμιγυμνασίου, ὅστις ἀπὸ τῆς 25ης Μαρτίου τακτικῶς θὰ ψάλλῃ ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ.

—Κατὰ τὴν 25ην καὶ 27ην Μαρτίου θὰ τελεσθοῦν οἱ προκηρυχθέντες ὑπὸ τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου προκριτικοὶ ἐπαρχιακοὶ ἀγῶνες. **Χ.**

Χρηματοκιβώτια

Βιέννης,

στερεά, ὡραῖα, ἐφθηνά,

ΕΦΘΑΣΕΝ ἡ νέα ἀποστολή.

Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗΣ & Σ/Α

Λευκωσία, Λάρναξ, Λεμεσός, Ἀμμοχωστος.

(5—1)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Καθῆκον ἡμῶν ἀπαραίτητον θεωροῦμεν ἵνα καὶ διὰ τοῦ Τύπου ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τὸν ἔγκριτον ἄγροτικὸν ἰατρὸν κ. Φιλίππον Χ. Ἰακωβίδην μετατεθέντα ἤδη εἰς τὸ Τρίκωμον. Ὁ ἐν λόγῳ ἰατρὸς ζήσας μεθ' ἡμῶν ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην, οὐχὶ μόνον ἱκανότατος εἰς τὴν ἐργασίαν του ὑπῆρξεν, ἀλλὰ καὶ εὐγενέστατα πρὸς πάντας περιεφέρετο, διὸ καὶ τὴν ἀγάπην ὡς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην πάντων ἡμῶν προσείλκυσεν. Ἕνεκεν τῶν ἀνωτέρω λόγων ὅλοι ἐν γένει οἱ κάτοικοι ἐλυπήθησαν σφόδρα, διότι ἀπὸ σήμερον θὰ στερηθῶσι τῆς ἱκανότητος πεπειραμένου ἰατροῦ.

Εὐχαριστίας πρὸς τούτοις ὀφείλομεν ν' ἀποδώσωμεν καὶ εἰς τὸν μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενον Φαρμακοποιὸν κ. Ι. Σαμάραν, ὅστις κατὰ τὸ βραχὺ σχετικῶς χρονικὸν διάστημα, εἰς ὃ παρέμεινεν ἐνταῦθα, ἐξετέλει μετὰ προθυμίας τὸ καθῆκον του.

Περιστερωνοπηγῆ τῇ 19)3)922.

Οἱ Μουκτάραι

ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΖΑΧΑΡΙΑ

ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΠΑΠΑΘΩΜΑ

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον μοι καθῆκον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας πρὸς τὴν κοινότητα Περιστερωνοπηγῆς διὰ τὰς περιποιήσεις ἃς μοὶ ἐπεδαψίλευσε κατὰ τὴν ὀλιγόμηνον παρ' αὐτῇ διαμονήν μου καὶ πρὸ παντὸς πρὸς τὴν ἀξιότ. Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπείαν τοῦ Ἁγ. Ἀναστασίου ἥτις πάνυ προθύμως ἀνήγειρε κατοίκιον μοῦ.

Ἐν Περιστερωνοπηγῇ τῇ 19)1 Ἀπριλίου 1922.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

Φαρμακοποιός.

Καθῆκόν μου ἀπαραίτητον θεωρῶ ἵνα διὰ τοῦ τύπου ἐκφράσω τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας πρὸς τὸν